

וְאֵמַר רַבְנֵינוּ יוֹם בְּפָרִישׁ שֶׁבִכְלֵי שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמִדַּבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּיַשׁר וְאַפְלוּ צְדִיק וְגַמּוּד
בַּעֲזַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יְקָרִים מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ וְתַלְמִידוֹ זִיע"א וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמֵי הַנְּחָל לְנוֹכַע מְקוֹר חַכְמָה

גַּלְיוֹן רַס"ו   **מִי תְּבֵא**   תַּשְׁפ"א

טַעֲמוֹ וְדָאוּ כִּי טוֹב ה'   וְאֵדָךְ זֵיל גַּמּוּד בְּסַפְרֵיו הַקָּדוֹשׁ הַמְּלֵאִים כָּל טוֹב

חֶלֶק מֵהוּצָאוֹת הַגַּלְיוֹן נִתְּרָם לַע"נ
ר' מֵרַדְכֵי ב"ר אַבְרָהָם ז"ל - נִלְב"ע כ"ב אֲלוּל תַּשְׁד"מ
נִדְבַת נִכְדוֹ הַר"ר אֶפְרַיִם פֶּעֶפֶעֶר הַי"ו - לוֹנְדוֹן יצ"ו

כִּי פִל שִׁיחָה שְׁלוֹ הָיָה הַתְּעוֹדוֹדוֹת נִפְלְאָ וְנִזְדָּא מְאֹד וְדָדָךְ יִשְׁרָה וְנִכְוֹנָה מְאֹד לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרֻגְתּוֹ יִדְוֶה בְּאַיִזָּה מִלְּאִלָּה מִלְּאִלָּה מִלְּאִלָּה (הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַי"ו מְרַדְדֵי הַי"ו)
לְפִי מִדְּרֻגְתּוֹ יִדְוֶה בְּאַיִזָּה מִלְּאִלָּה מִלְּאִלָּה מִלְּאִלָּה

הַרְצוֹן דְקִדְשָה אֵין לוֹ שְׁעוֹר

כָּבֵר מְבֹאֵר שְׁעֵקֶר הוּא הַרְצוֹן וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתוֹרָה וְכָל טוֹב וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת אֱלוֹ הַדְּבָרִים שְׁאֵין לָהֶם שְׁעוֹר, כִּי כָּלֶם הֵם בְּחִינַת מְצוּוֹת שְׁזוֹכִין עַל יָדָם לְהֶאֱרֵת הַרְצוֹן, וְעַל כֵּן אֵין לָהֶם שְׁעוֹר, כִּי הַרְצוֹן דְקִדְשָה אֵין לוֹ שְׁעוֹר, כִּי הוּא מוֹעִיל בְּכָל דְרָגָא וְדְרָגָא בְּכָל אָדָם שְׁבַעוֹלָם, כִּי אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד מְאֹד מוֹעִיל לוֹ גַּם כֵּן הַרְצוֹן הַטּוֹב, כִּי עַל יְדֵי הַרְצוֹן הַטּוֹב הַכֵּל יְכוּלִין לְהַעֲלוֹת וְכוּ"ל. וְכֵן לְהַפְּךְ, אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד הוּא צָרִיךְ גַּם כֵּן לְרְצוֹן, לְהִתְחַזֵּק בְּרְצוֹן חֲדָשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו יִתְבַּרְךְ כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר. וְעַל כֵּן הַרְצוֹן הוּא בְּבִחִינַת אֵין שְׁעוֹר וְכוּ'. וְצָרִיכִין תְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהִתְגַּבֵּר בְּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים חֲדָשִׁים לְהַשִּׁים יִתְבַּרְךְ וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת הַדְּבָרִים הַנִּלְ שְׁאֵין לָהֶם שְׁעוֹר שֶׁהֵם הַפָּאָה וְהַבְּפוּרִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת צְדָקָה שְׁנוֹתְנִין מִהִתְבּוֹאָה וְשִׁבְעַת מִיָּנִים לְהַכְהִין וְלַעֲנִיִּים שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְרְצוֹן לְהַכְנִיעַ מִצַּח הַנְּחָשׁ וְלְהַגְבִּיר הָאֲרֵת מִצַּח הַרְצוֹן וְכוּ' כַּנִּלְ, כִּי פָּאָה וּבְפוּרִים צָרִיכִין לְתוֹן תַּכְּף בְּהִתְחַלָּה שֶׁל הִתְבּוֹאָה, כִּי פָּאָה נוֹתְנִין בְּעַת הַקְּצִיר תַּכְּף, וְכֵן בְּפוּרִים נוֹתְנִין תַּכְּף כְּשִׁמְתַּחֲלֵל הַפְּרִי לְהִתְבַּפֵּר, וְזֶה בְּחִינַת הַתְּחַלַּת הַצְּדָקָה שְׁיִקְרָה מְאֹד, שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְרְצוֹן כְּמִבְּאֵר שֵׁם בְּהִתּוֹרָה וְאֵת הָעוֹרְבִים הַנִּלְ, כִּי הִתְבּוֹאָה וְהַפְּרוֹת צָרִיכִין לְתַקְּנָם בְּיוֹתֵר מִחֻטָּא אָדָם הָרָאוּשׁוֹן שְׁנֶאֱחָז בְּיוֹתֵר בְּעִבּוּדַת הָאָדָמָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָהּ בְּעִצְבוֹן תֹּאכְלָנָה וְכוּ' שְׁמִשָּׁם בָּאִים כָּל יִגְיַעַת הַל"ט מְלֹאכוֹת שְׁצָרִיכִין לְהִתְיַגֵּעַ וּלְטַרַח בָּהֶם קִדְּם שְׁמִבְּרִין הִתְבּוֹאָה וְהַפְּרוֹת שְׁעֵקֶרֶם הֵם בְּעִבּוּדַת הָאָדָמָה שֶׁהֵם מוֹנְעִים גְּדוֹלִים מְעִבּוּדַת ה' כְּמִבְּאֵר בְּתַחֲלַת הַתּוֹרָה הַנִּלְ, שְׁעֵקֶר הַתְּקוּן הוּא עַל יְדֵי צְדָקָה שְׁמִכְנִיעַ מִצַּח הַנְּחָשׁ בְּחִינַת זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ וּמִגְבִּיר בְּחִינַת הַרְצוֹן וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה יוֹצֵאִין לְחֵרוֹת מִשְׁעֶבֶד הַל"ט מְלֹאכוֹת שְׁנֶאֱחָזִין בְּיוֹתֵר בְּעִבּוּדַת הָאָדָמָה וְכוּ"ל.

וְעַל כֵּן צוֹתָה הַתּוֹרָה שְׁתַּכְּף כְּשֶׁקּוֹצְרִין הִתְבּוֹאָה יִתְנוּ פָּאָה לַעֲנִיִּים כְּדֵי לְטַהֵר הִתְבּוֹאָה הַיּוֹצֵאת מִן הָאָדָמָה מִזְהֻמַּת הַנְּחָשׁ הַנִּלְ וְלְהַמְשִׁיךְ עָלָיו בְּחִינַת הָאֲרֵת הַרְצוֹן שְׁעֵקֶרוּ נִמְשָׁךְ עַל יְדֵי צְדָקָה. וְכֵן בְּפוּרִים צָרִיכִין לְתוֹן תַּכְּף כְּשִׁמְתַּחֲלֵל הַפְּרִי לְהִתְבַּפֵּר גַּם כֵּן מִטַּעַם הַנִּלְ וּבְפוּרִים הֵם יְקָרִים עוֹד יוֹתֵר כִּי מְבִיאִים אוֹתָם לְבַיַּת הַמִּקְדָּשׁ שְׁשָׁם עֵקֶר הָאֲרֵת פְּנֵי ה' בְּחִינַת רְצוֹן הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנִים, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֵר שָׁם.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' סג

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

תחת אשר לא עבדת

רוֹמְמוֹת מִצּוֹת הַשְּׂמֵחָה

עַל אֹדוֹת הַשְּׂמֵחָה בַּה' וְצַדִּיקוֹ הָאֲמִתִּים כִּי מַעֲצָם
רוֹמְמוֹת וְנוֹרְאוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר זֶה עֶקֶר
רְפוּאוֹת הַנְּפֹשׁוֹת מִכָּל מִיַּי חַצִּים וְסָמִים שְׂבַעֲזוֹלָם,
וְהִיא הַהֲצָלָה מֵרָאשֵׁי הַתְּאֵאוֹת מָמוֹן וְנֶאֱוָף, אֲשֶׁר מִמִּילָא
קָל יוֹתֵר אַחַר כֵּךְ לְשַׁבֵּר גַּם שְׂאֵר הַתְּאֵאוֹת וּמַדּוֹת הָרַעוֹת
וְכוּ' וְהִיא אֲשֶׁר עַל יְדֵהּ יִגְאָלְנוּ הַגּוֹאֵל צְדָק גַּם מִהַגְלוֹת
הַנְּשָׁמִי וּמִכָּל מִיַּי צָרוֹת וּמִצּוֹקוֹת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

וְעַיִן בְּלִקּוּטֵי הַלְכוֹת מֵהַ שְׂכָתוֹב שָׁם בְּשֵׁם הָאֱרִ"י ז"ל,
שֶׁכָּל הַקְּלָלוֹת וְהַתּוֹכְחוֹת הוּא תַּחַת אֲשֶׁר לֹא
עֲבַדְתָּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה, וְאִם עַל פִּי שְׂכָפִי פִּנְשׁוּמִי
יִסּוּבּוּ הַדְּבָרִים עַל שְׂמִסִּים שָׁם מֵרַב כָּל, אֲבָל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה כְּפִטְיֵשׁ יִפּוֹצֵץ סִלַּע וְכוּ'.

כִּי אֵין לָנוּ אֵלָא דְּבָרֵי בֶן שְׂמֵחָה הַנְּכָלָל בְּמִקּוֹר
הַשְּׂמֵחָה הָעוֹסֵק לְקַשְׁרֵנוּ עַל יְדֵי הַשְּׂמֵחָה בַּה'
וּבְצַדִּיקוֹ הָאֲמִתִּים וּבְפָרְט בְּרֵאשׁ כָּל צַדִּיקוֹ הוּא
הוּא בְּעֵצְמוֹ וְצוֹק"ל.

כוכבי אור ששון ושמחה - פתיחה

עמוד זה נתרם לכבוד רבינו הק' זיע"א
לזכות הר"ר ישראל נחום בן יהודית שיחי'

ועניית ואמרת

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם

בכורים הם בחינת התחדשות, שצריכין להביא הפרי המתבכרת ומתחדשת בכל שנה, להביאה מיד לבית ה' ולהודות עליו לה' ולספר עליו את כל הצרות שעברו על ישראל מתחלתם, ובחסדו ונפלאותיו הנוראים הצילנו, כמו שנאמר בודוי בכורים ועניית ואמרת ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב וירעו וכו'.

כי עקר חיוב בכורים מרמז על התחדשות, שצריכין להתחדש בכל פעם ולהתחיל בכל פעם מחדש ואל יבהילוהו רעיונים על כל ההרפתקאות והמניעות והתגברות היצר הרע וכו' וכו'. וכל מה שעובר עליו, כי יזכר חסדי ה' ונפלאותיו אשר עשה עמנו בכלליות ובפרטיות ממצרים ועד הנה. וגם מקדם שירדו למצרים בעת שרדף לבן הארמי את יעקב, וכל מה שעבר בין יעקב ולבן בעת שעבד אצלו ולבן רמה אותו עשרת מונים ולא נתנו אלקים להרע עמדו וכו'. ולא די שלא עלתה בידו לאבדו, חס ושלום, כרצונו הרע, אף גם הוציא ממנו בנותיו רחל ולאחיה ששעל ידם נבנה העולם והעמיד מטה שלמה מהם, שהם השבטים הקדושים, שעל ידם עקר התגלות האלקות בעולם, כי לא היה בהם שום פסול, וכלם ענו ואמרו בשעת הסתלקות יעקב שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד וכו'. וכל מה שעבר על ישראל מאז ועד הנה אין כל פה יכול לדבר וכו'.

וכן בפרטיות עוברים כל אלו הבחינות על כל אחד מישראל, כי כל אחד עומדים עליו בחינת לבן ועשו ומצרים וארבע מלכיות וחילותיהם, וכלם עומדים על ישראל בכל דור ודור בכלליות וכן בפרטיות עומדים כלם על כל אחד ואחד לכלותו ח"ו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם, דהינו כל הרדיפות וההסתות וההתגרות שהיצר הרע וחילותיו מתגרים בכל אדם בכל יום ובכל עת. שהכל נמשך מבחינת הקלפות הנ"ל, לבן ועשו וכו', כי גם לבן ועשו ומצרים, כל התגרותם בישראל היה רק שהתלבש הבעל דבר בהם להתגרות בישראל על שהם הולכים בדרך ה' שמסר להם אברהם אבינו, וחזקים באמונת הבורא היחיד המשגיח ומושל בכל וכו':

ליקוטי הלכות בשר בחלב ה' יג

את ה' האמרת וה' האמירך

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שְׂכִינָה בְּנֶגְדוֹ

בְּשֵׂאדָם מִתְבוֹדֵד וּמִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וְצַעֲרוֹ
 לְפָנָי הַיָּשָׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמִתְוֹדֶה וּמִתְחַרֵּט עַל
 גְּדֹל הַפְּגָמִים שֶׁעָשָׂה, אֲזִי גַם הַשְׂכִּינָה
 בְּנֶגְדוֹ מִפְרֵשֶׁת לְפָנָיו שִׁיחָתָהּ וְצַעֲרָהּ
 וּמִנְחָמָת אוֹתוֹ, כִּי כָּל פָּגָם וּפְגָם
 שֶׁפָּגַם בְּנִשְׁמָתוֹ, פָּגַם אֶצְלָהּ גַּם בֵּין
 בְּבִיכּוֹל.

וְזֶה בְּחִינַת: אֶת ה' הֵאֱמַרְתָּ וְה'
 הֵאֱמִירְךָ וְכו'. וְהִיא מִנְחָמָת אוֹתוֹ
 שֶׁתְּבַקֵּשׁ תְּחִבּוּלוֹת לְתַקֵּן כָּל הַפְּגָמִים:

ליקוטי מוהר"ן רנ"ט

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

את ה' האמרת וה' האמירך

לְכַלֵּל אֶת־עֲרוֹתָא דְלַתְתָּא עִם אֶת־עֲרוֹתָא דְלַעֲלָא

עקר התגלותו על נוראותיו יתברך הוא על ידי עבודת ישראל למטה בידוע וכו' אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם הוא בחינת אתערותא דלעלא, 'שה' יתברך משפיע ונותן עז ותעצמות יתרה לישראל להתחזק לשאר על עמדם על ידי שהתעוררו מלמטה לתת עז לאלקים. שעל ידי זה עקר כל היחודים והתקונים, שכל זה נעשה ביקא על ידי נוראות קדשת הבית המקדש והמשכן שנקרא אהל מועד בחינת ונעדתי אליך שם, ששם מתייחדין ומתקשרין ישראל עם ה' יתברך, שנכלל אתערותא דלתתא עם אתערותא דלעלא בבחינת אני לדודי ודודי לי, בחינת את ה' האמרת היום וה' האמירך וכו', ועקר יחוד זה הוא בבית המקדש וכו'.

וזהו נורא אלהים ממקדשיך בחינת מה נורא המקום הזה. כי הוא נוראות גפלאות תמים דעים שעל ידי זה הוא מחילת וכפרת כל העוונות שהיה בבית המקדש, ועקר הוא הבית המקדש שלעתיד ששצדיקי אמת עוסקין בכל דור ודור בבנינו על ידי הקבוצ הקדוש שלקהם בבתי מדרשות שלקהם כנ"ל. שעל ידי זה מכניסים בלב כל אחד אפלו בהגרועים ביותר להתעורר בכל פעם מחדש, ומקבצים לתוך בית הקדשה שלקהם כל נקדה ונקדה טובה וכו', עד שפעלין מזה בחינת אתערותא דלתתא בחינת תנו על לאלקים וכו' עד שנמשך עליהם עז ותעצמות מלמעלה, בחינת אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם כנ"ל. וכל זה על ידי כח קדשת הבית המקדש שהוא בחינת בתי מדרשות שזה בחינת נורא אלקים ממקדשיך וכו'.

ליקוטי הלכות תפלת המנחה ז' פו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר ישראל שווארץ הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו נחמן שיחי' למזל טוב

סליחות ליום ראשון

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה

עקר המִשְׁכַּת תְּחַסֵּד תְּחַדָּשׁ הַנִּי"ל בְּכָל פַּעַם לְנִצְחָה הוּא עַל יְדֵי קְדוּשַׁת שַׁבָּת שְׁקִיבֵינָא וְקִנְיָא שְׁאֲגִין עַל אָדָם תְּרַאשׁוֹן שְׁהִיא בְּחִינַת מִתְנַה מוֹבָה הַנִּי"ל שְׁתִּיה לֹא יִתְבָּרֵךְ בְּבֵית גְּנוּזוֹ, כִּי הִיא בְּחִינַת חֶסֶד הַגְּנוּז מְאֹד בְּחִינַת אֹר הַגְּנוּז וְכוּ' וְשַׁבָּת שְׁמָה לָךְ וְהוֹדִיעַ, כִּי עָקֵר לְהוֹדִיעַ וְלַגְלוֹת תְּחַסֵּד הַנִּי"ל לְהוֹצִיאוֹ מִתְּהַעֲלָם אֶל הַגְּלוּי, שְׁזַהֵר בְּחִינַת מְנַשְׁמַע לְנַעֲשֶׂה וְכוּ'. וְהַעֲקֵר עַל יְדֵי בְּחִינַת דְּבִקוּת וְרָצוֹן וּבְטוֹל אֶל הָאֲמִת, שְׁהוּא בְּחִינַת אֹר הָאֵין סוֹף מְכַל מִינֵי יְרִידוֹת שְׁבַעוֹלָם, עַד שְׁבַכַח הַצְּדִיק שְׁזָכָה לְתוֹרַת ה' וְתַפְלַת ה' מִפֶּשׁ יִתְהַפֵּךְ גַּם יְרִידוֹתָיו וְיְרִידוֹת שֶׁל כָּל תְּחַפְּצִים בְּאֲמִת לְעֲלִיּוֹת גְּדוּלוֹת אַף עַל פִּי שְׁמֵת־אֲרֵךְ הַגְּלוֹת בְּכָלֵל וּבְפָרֵט מְאֹד, כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר וְכוּ'.

וְעַל כֵּן מִתְחִילִין לָקוּם לְסִלְיָחוֹת תַּכְּף אַחַר שַׁבָּת. וְכִמוֹ שְׁאוּמְרִים: בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קְדַמְנוּךָ תְּחַלָּה. כִּי עָקֵר הַמִּשְׁכַּת הָרַחֲמִים וְחֶסֶדִים חֲדָשִׁים לְזָכוֹת לְסִלְיָחָה הוּא עַל יְדֵי שַׁבָּת שְׁהִיא מִתְנַה מוֹבָה וְכוּ', כִּי צָרִיךְ לְהוֹדִיעַ שְׁיִתֵּן לֹא מִתְנַה כְּדֵי שְׁיִכִין עֲצָמוֹ תְּמַקְבֵּל לְקַבְּלָהּ. וְכִמוֹ שְׁכַתוֹב בְּשַׁבָּת וְהַכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, כִּי שַׁבָּת שְׁהִיא מִתְנַה מוֹבָה כְּנִי"ל, צָרִיךְ תְּכַנֶּה וְהַזְמִנָה.

ליקוטי הלכות מתנה ה'

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

הבת מלכה ישבה עצמה שתרוץ לתוך המבצר, כי היא רוצה יותר לטבע במים משיתפס אותה המלך ותהיה אצלו, וגם אולי אף על פי כן תנצל ותוכל לכנס לתוך המבצר של מים הנ"ל. כשראה המלך כך, שהיא בורחת אל המים, אמר: מאחר שהוא כן, על כן צוה לירות אותה, ואם תמות, תמות. והיו מורים אותה, והגיעו אליה כל העשרה מיני חצים שמשוחים בעשרה מיני סמים פנ"ל, והיא ברתה לתוך המבצר הנ"ל, ונכנסה לתוכו, ועברה דרך השערים של החומות של מים, כי יש שם שערים באלו החומות של מים הנ"ל, והיא עברה ונכנסה לתוך כל העשרה חומות של המבצר של מים, עד שבאתה לפנים, ונפלה שם ונשארה חלשות.

און איך הייל זיא

~ תרגום ~

ואני רופא אותה

כי מי שאין בידו כל העשרה מיני צדקות הנ"ל אינו יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות הנ"ל, כי יטבע שם במים, והמלך וחילו הנ"ל רדפו אחריה ונטבעו במים, ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות של מים הנ"ל. ואלו החומות של מים הם גלי הים, שעמדו כחומה, והרוחות הם מעמידים גלי הים ומנשאין אותם. ואלו הגלים, שהם העשרה חומות הנ"ל, הם עומדים תמיד שם, אף הרוחות הם המעמידין ומנשאין את הגלים, ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות פנ"ל, ואני יכול לחזור ולמשך ממנה, הינו מן הבת מלכה הנ"ל, כל העשרה מיני חצים, ואני יודע כל העשרה מיני דפקין על ידי העשר אצבעות, כי בכל אצבע ואצבע מעשרה אצבעות יודעין דפק מיוחד מהעשרה מיני דפקין, ואני יכול לרפאות אותה על ידי כל העשרה מיני נגינה, ועל כן אני רופא אותה.

סיפורי מעשיות סוף מעשה י"ג

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר זאב וואלף שווארץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

מוהרנ"ת ז"ל שח פעם בארכה השתלשלות בנין הקלוז'ן באומאן והסבות שגרמוהו והביאוהו לידי כך, שיעסק בבנינו אף על פי שידע מראש שבהכרח שזה יהיה כרוך בהרבה בטול תורה ותפלה ועבודת ה' וזמן רב יגזל ממנו מעתות שעוריו ולמודיו ושיחותיו עם אנשיו וקרוב שאר אנשים לעבודתו יתברך ושאר עסקיו ועניניו. וגם ספר איך שעברו עליו כל מיני צער ויסורים וטלטולים קשים ונסיעות רבות בכל העירות שישבו שם אנשי שלומנו כדי לעוררם על נחיצות הדבר הנשגב הזה שהוא יסוד קיום הראש השנה של רבנו ז"ל.

והאריך אז בשיחתו לתאר המכשולים הרבים שעמדו אז בדרכו עד שהשיג בחסדו יתברך הרשיון לבנות והמגרש וחומרי הבניה והפועלים העוסקים במלאכה ושאר ענינים הקשורים לבנין קדוש זה. ומאידך גיסא עצם החששות והפחדים הנוראים מהחולקים והמתנגדים שבודאי ישתדלו למנוע הבניה בכל האופנים והאמצעים שברשותם, וגם המלשינות אצל השררה כמנהגם. אבל אתה מרום לעולם ה' שאחרי כל ההרפתקאות והמאורעות הללו היה השם יתברך בעזרו, וזכותו וכחו הגדול של רבנו ז"ל עמד לו, לגמור בכי טוב הבנין הקדוש והנפלא הזה המשמש לבית מקדש מעט ובנוי לתלפיות לדורשי ומבקשי ה' לתורה ותפלה ועבודת ה' על פי דעת רבנו ז"ל, והעקר שהוא מקום מרוח ביותר עבור כל הקבוצה הקדושה המתאספים על ראש השנה לרבנו ז"ל העוסק אז בתקון העולם יותר מכל השנה כידוע לנו, וזאת אחרי שסבל הקבוצה הקדושה למעלה מעשרים ראשי שנים טלטולים רבים ממקום למקום עד שזכינו לבוא אל המנוחה ואל הנחלה בעזרתו יתברך.

הקלוז'ן שלנו הוא מקור חיותינו, ששותפים אנחנו בבית התפלה הזאת, כי כל העולם מקבלים חיותם ברוחניות וגשמיות מזה המקום כפי שמבאר בסימן ט' בליקוטי א' תפלה לאל חיי כי אנו מאמינים שבית תפלה כזאת אפילו בארץ הקדש ובירושלים תוב"ב הוא חדוש גדול. ובמקום קדוש כזה הינו בהקלוז'ן שלנו מאמינים אנחנו שעליה נאמר כי ביתי בית תפלה וכו' שזה ממש שער השמים שדרך שם עולים כל התפלות מכל השנה על ידי קבוצה קדושה של ראש השנה הקדוש המתפללים על דעת אדמו"ר ננמ"ח זל"ה בהתקשרות אליו.

אך העולם אינם רוצים לידע מזה ואנחנו ברוך ה' אשרינו שזכינו לידע מזה ובפרט מתפלות הקבוצה הק' של ראש השנה הקדושה שזה בונה בתים רבבות, על פן אפילו הקבוצה מלובלין שמתאספים יחד מכל מדינתכם בראש השנה צריכין גם כן לקשר לקבוצה דאומין עם כל הפרטים ובפרט שמבאר בליקוטי הלכות גדל קדשות בית המדרש הנקרא על שם הצדיק. וכפי שמבאר בעלים לתרופה, איך שזכני מוהרנ"ת זל"ה היה לו חיות מהבנין של הקלוז'ן ובימי מוהרנ"ת גם כן מבאר גדל היגיעות שהיו לו על הקלוז'ן הזאת ובפרט המקוה שלנו בחצר הקלוז'ן.

ומה אכתב לכבוד תורתו העגמת נפש שיש לנו מחדש, שזה שבויע העבר לקחו הממשלה בפה בית הכנסת ושלשה בתי מדרשים טובים ויפים ונאים לתרטיאות וכיוצא, ומדברים בעיר שגם הקלוז'ן שלנו רוצים לקח אשר זהו עקר מקום מקדשנו, וצריכים לעורר רחמים על זה בכל עת ובכל מקום שיש קבוצה מאנ"ש שיחיו אפילו במדינתכם שלא יקחו אצלנו את הקלוז'ן.

מכתבי ר' אברהם שטרנהארץ ז"ל

אוצר נחמני

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת מי תבוא

בעזרת השם יתברך יום ה' תבוא תר"ד אומאן:

רב שלום לבני הרבני וכו' מורנו הרב יצחק שיחיה עם כל יוצאי חלציו שיחיו:
 ביום א' בשבוע זאת שלחתי לה מכתבי והודעתיו שקבלתי פה מכתביו
 פעמים, והשבתי לו כראוי על ידי איש מטולטשין, בעת אין לחדש דבר,
 ואני מצפה שביום מחר אם ירצה השם יהיו פה אנשי טשעהרין, ואם אקבל
 מהם איזה חדשות בדבר השדוף אודיעו לו כראוי, וכבר כתבתי לו והזהרתיו
 שאל יצטער על זה כלל רק יסמוך על ה', ה' יגמור בעדנו לטובה.

וה' יושיע ברחמיו ויורה לנו דרך לתשובה, ונזכה להשיג לעובדא פונות
 אלול שהם הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה לזכות לבקיאנות בהלכה
 המבאר שם לקים אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנגה, והכל
 בכחו של האור חדש שגלה כל זה, שעסק כל ימיו בתשובה על תשובה
 על השגתו הראשונה מכל שכן עתה שעלה למנוחת עולם ליום שכלו
 שבת, מי יתן שישפיע עלינו קדשת שבת משם עדי נזכה גם אנחנו ליום
 שכלו שבת וכו', ויש עתה בזה הרבה לדבר, מי יתן שנזכה לקים דבריו
 כראוי כרצון השם יתברך וכרצונו זכרונו לברכה אז טוב לנו לנצח:

דברי אביה המצפה לישועה: נתן מברסלב:

ושלום לכל אנשי שלומנו באהבה רבה, ובפרט לידידי הותיק וכו' מורנו
 הרב נחמן גרו יאיר נכד אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק וקדוש לברכה. מאד
 אני נכסף שיבוא לפה על ראש השנה הבא עלינו לטובה
 בסמוך, והוא לטובתו בזה ובבא לנצח ואי אפשר להאריה, והשם
 יתברך יזכנו להכין עצמנו כראוי על ראש השנה הבא עלינו
 לטובה להרגיש מעתה תקף קדשת היום כי הוא נורא ואים
 וכו', ואיך שהוא אשרינו שאנו מכלל הקבוץ הקדוש הנאספים
 על שם אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק וקדוש לברכה, כי כבר
 שמענו מפיו הקדוש שאין דבר גדול מזה וכו':

עלים לתרופה

עמוד זה נדבת הר"ר אפרים פעפער הי"ו
 לע"נ זקנו ר' אברהם ב"ר מרדכי ז"ל - גלב"ע כ"ב אלול

הופיע ויצא לאור

קונטרס ח"א של הספר שערי ציון

באותיות מאירות עיניים
וברוב פאר והדר

במהדורת כים

למען יהיה נמצא
בחק יראי ה' בכל עת
להחזיר עטרה ליושנה

נערך מחדש והוגה ע"פ שערי ציון עתיקים ודפוסים קדמונים
ע"י מערכת

ניתן להשיג באומאן בטל. +972548528284

או בטל. +380632633884

זמני שבת קודש – פרשת כי תבא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:34	6:33	6:50	6:35	6:43	6:34	7:11	7:14
שקיעה ערב שב"ק	7:14	7:13	7:12	7:15	7:13	7:14	7:51	7:36
חצות הלילה	1:37	1:38	1:39	1:37	1:38	1:37	2:28	2:07
עלות השחר	4:57	4:58	4:58	4:54	4:57	4:55	4:27	4:53
עטיפת הטלית	5:21	5:22	5:21	5:18	5:21	5:19	5:01	5:21
נין החמה	6:12	6:13	6:13	6:10	6:13	6:11	6:10	6:19
סוף זמן קר"ש מג"א כמנהג אנ"ש - וכרצון רבינו ז"ל	8:37	8:38	8:38	8:35	8:38	8:35	8:43	8:42
סוף זמן קר"ש גר"א	9:26	9:27	9:27	9:24	9:27	9:25	9:35	9:38
חצות היום	12:40	12:41	12:42	12:39	12:41	12:40	1:00	12:57
שקיעה יום שב"ק	7:13	7:12	7:11	7:13	7:12	7:12	7:49	7:34
צאת השבת	7:46	7:47	7:48	7:47	7:47	7:47	8:39	8:17
צאה"ש 72 דק'	8:25	8:24	8:23	8:25	8:24	8:24	9:01	8:46

כללים: הדלקת נרות בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק; במודיעין 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (זמין גם באומאן)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת נצבים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קמוז.	קמוז:	קיוז.	קיוז:	קיהח.	קיהח:	קימז.
עא	עב	עג	עד	עה	עז	עז
נג	נד	נה	נו	נב	נג	נד
תורה מ' תנינא - מי שיודע מארץ ישראל						
התורה הזמנית						